

technologicznych stosowanych do produkcji maszyn (w tym przy obróbce cieplnej, obróbce powierzchniowej, powłokach lakierniczych, w transporcie technologicznym, magazynowaniu), narzędzi, elektronarzędzi, maszyn i urządzeń dla przemysłu włókienniczego i urządzeń do obróbki włókien sztucznych, precyzyjnych elementów maszyn na potrzeby przemysłu maszynowego (w tym: łożysk tocznych, elementów hydraulicznych, elementów pneumatyki), aparatury elektrycznej niskiego napięcia, silników elektrycznych małych i średnich, przewodów nawojowych, kabli teletechnicznych, akumulatorów i baterii,

- 2) sprzętu elektronicznego rynkowego i profesjonalnego, materiałów i podzespołów elektronicznych, źródeł światła, opraw oświetleniowych, osprzętu elektrotechnicznego, sprzętu optycznego i medycznego, urządzeń do automatycznego przetwarzania informacji, automatyki i aparatury kontrolno-pomiarowej,
- 3) sprzętu zmechanizowanego gospodarstwa domowego, urządzeń chłodnictwa domowego, pralek automatycznych, kuchni gazowych i elektrycznych, sprzętu grzejącego, drobnego sprzętu do wyposażenia gospodarstwa domowego oraz sprzętu turystycznego i rekreacyjnego, rowerów, motorowerów i motocykli,
- 4) samochodów osobowych, samochodów ciężarowych, autobusów, samolotów, helikopterów i sprzętu lotniczego, maszyn do robót ziemnych, budowlanych i drogowych oraz żurawi i silników wysokoprężnych

oraz sprawy usług motoryzacyjnych dla ludności.

§ 2. Do zakresu działania Ministra Przemysłu Maszynowego w sprawach objętych jego właściwością w szczególności należy:

- 1) zaspokajanie zapotrzebowania społecznego na wytwarzane wyroby i usługi, zgodnie z programami rozwoju i narodowymi planami społeczno-gospodarczymi,
- 2) tworzenie nowoczesnej bazy naukowo-technicznej, produkcyjnej, projektowo-inwestycyjnej i handlowo-usługowej w celu przyspieszenia rozwoju gospodarki narodowej,
- 3) zapewnienie poprawy bezpieczeństwa i higieny pracy oraz warunków socjalno-bytowych załóg,

- 4) zwiększenie udziału przemysłu elektromaszynowego w rozwijaniu stosunków gospodarczych PRL z zagranicą, a w szczególności w rozwoju ekonomicznie uzasadnionych nowoczesnych form międzynarodowej współpracy, kooperacji przemysłowej, specjalizacji produkcji oraz obrotów towarami i usługami.

§ 3. Minister Przemysłu Maszynowego wykonując zadania określone w § 1 i 2:

- 1) wytycza kierunki rozwoju i koordynuje całokształt działalności resortu przemysłu maszynowego,
- 2) współdziała przy tworzeniu programów rozwoju społeczno-gospodarczego kraju i narodowych planów społeczno-gospodarczych oraz opracowuje programy, projekty planów gospodarczych i plany rozwoju resortu,
- 3) prowadzi badania w celu kształtowania zapotrzebowania społecznego na wyroby i usługi przemysłu maszynowego, ustala wyroby preferowane oraz planuje i organizuje działalność przemysłową i usługową w tym zakresie,
- 4) ustala plany prac naukowo-badawczych i postępu technicznego ze szczególnym uwzględnieniem zadań wynikających z programów rządowych i problemów węzłowych, wdrożeń nowych procesów technologicznych i metod wytwarzania, nowych uruchomień produkcji, normalizacji, typizacji i unifikacji wyrobów, części i podzespołów,
- 5) podejmuje działania organizacyjno-techniczne zmierzające do usprawnienia struktur organizacyjnych przez tworzenie zintegrowanych organizacji gospodarczych,
- 6) organizuje i upowszechnia stosowanie systemów informatycznych w resorcie,
- 7) koordynuje i nadzoruje działalność resortowych jednostek organizacyjnych handlu zagranicznego, obrotu towarowego i usług,
- 8) nadzoruje działalność podporządkowanych jednostek organizacyjnych.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 listopada 1967 r. w sprawie zakresu działania Ministra Przemysłu Maszynowego (Dz. U. Nr 43, poz. 217).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 31 marca 1976 r.

w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Gospodarki Materiałowej.

Na podstawie art. 2 ust. 4 ustawy z dnia 27 marca 1976 r. o utworzeniu urzędu Ministra Gospodarki Materiałowej (Dz. U. Nr 12, poz. 71) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Do zakresu działania Ministra Gospodarki Materiałowej należą sprawy:

- 1) efektywnego wykorzystania zasobów surowcowych i materiałowych oraz paliw i energii,
- 2) gospodarki metalicznymi i niemetalicznymi surowcami wtórnymi, jak również gospodarki odpadowymi i niepełnowartościowymi surowcami i materiałami,

- 3) organizacji i funkcjonowania zaopatrzenia w surowce i materiały oraz w paliwa i energię,
- 4) organizacji i funkcjonowania obrotu artykułami zaopatrzenia materiałowo-technicznego,
- 5) gospodarki zapasami,
- 6) tworzenia rezerw państwowych i gospodarczych paliw, surowców, materiałów przemysłowych i konsumpcyjnych oraz gospodarowania nimi,
- 7) gospodarki magazynowej,

- 8) gospodarki opakowaniami,
- 9) kontroli gospodarki materiałowej.

2. W szczególności do zakresu działania Ministra Gospodarki Materiałowej należy:

- 1) opracowywanie projektów kompleksowych programów obniżenia zużycia podstawowych surowców, materiałów, paliw i energii, inicjowanie opracowania i opiniowanie resortowych programów obniżania materiałochłonności oraz przedsięwzięć mających na celu poprawę efektywnego wykorzystania surowców, materiałów, paliw i energii,
- 2) ustalanie zasad racjonalnej gospodarki materiałowej opartej na nowoczesnych rozwiązaniach projektowych, konstrukcyjnych i technologicznych w powiązaniu z normalizacją, rozwijaniem substytucji surowców i materiałów oraz poprawą jakości,
- 3) ustalanie zasad opracowywania i stosowania norm i normatywów zużycia materiałów,
- 4) ustalanie wytycznych do opracowania resortowych i kompleksowych programów i przedsięwzięć mających na celu maksymalne zagospodarowanie wybranych surowców wtórnych, materiałów odpadowych i niepełnowartościowych,
- 5) ustalanie rocznych i wieloletnich zadań skupu i zagospodarowania surowców wtórnych,
- 6) opracowywanie i opiniowanie bilansów materiałowych w zakresie określonym odrębnymi przepisami,
- 7) ustalanie zasad organizacji i funkcjonowania systemu zaopatrzenia w surowce i materiały oraz obrotu artykułami zaopatrzenia materiałowo-technicznego, a także opiniowanie kierunków rozwoju sieci handlu środkami produkcji,
- 8) opracowywanie projektów przepisów prawnych dotyczących funkcjonowania obrotu środkami produkcji,
- 9) ustalanie zasad opracowywania i stosowania norm zapasów oraz opracowywanie programów ograniczenia przyrostu, poprawy struktury i rozmieszczenia zapasów,
- 10) ustalanie zasad zagospodarowania zbędnych i nadmiernych zapasów oraz rozwijanie handlu tymi zapasami,
- 11) ustalanie zasad i wytycznych projektowania, rozmieszczania, budowy i wykorzystywania magazynów oraz mechanizacji prac magazynowych i formowania jednostek ładunkowych,
- 12) koordynowanie rocznych i wieloletnich planów inwestycyjnych w zakresie budowy i rekonstrukcji magazynów w jednostkach obrotu środkami produkcji i magazynów usługowych, opracowywanie programów rozwoju oraz opiniowanie planów produkcji i importu urządzeń oraz sprzętu magazynowego,
- 13) opracowywanie kompleksowych programów rozwoju produkcji i stosowania opakowań, ustalanie wytycz-

nych stosowania nowoczesnych opakowań, materiałów opakowaniowych i metod pakowania oraz wytycznych w zakresie gospodarki opakowaniami i organizacji przemysłu opakowaniowego, jak również prowadzenie działalności produkcyjno-doświadczalnej,

- 14) opracowywanie kompleksowych bilansów opakowań i materiałów opakowaniowych oraz opiniowanie projektów planów inwestycji, produkcji i importu materiałów opakowaniowych i opakowań oraz maszyn i urządzeń do produkcji opakowań i pakowania,
- 15) opracowywanie zasad organizacyjnych tworzenia rezerw państwowych i gospodarczych, gospodarowania tymi rezerwami,
- 16) realizowanie polityki lokalizacji rezerw państwowych i gospodarczych, ustalanie zasad przechowywania rezerw oraz ustalanie norm ubytków związanych z przechowywaniem tych rezerw i zasad spisywania nie zawinionych niedoborów i szkód.

3. Szczegółowe zasady tworzenia rezerw państwowych i gospodarczych oraz gospodarowania nimi, jak również tryb współpracy w tym zakresie z innymi organami, instytucjami i jednostkami gospodarki uspołecznionej regulują odrębne przepisy.

§ 2. Minister Gospodarki Materiałowej koordynuje działalność państwowych i spółdzielczych jednostek organizacyjnych w zakresie ustalonym w § 1.

§ 3. 1. Minister Gospodarki Materiałowej dokonuje przez podległe organy kontroli analizy i oceny gospodarki materiałowej w państwowych i spółdzielczych jednostkach organizacyjnych w zakresie ustalonym w § 1.

2. Minister Gospodarki Materiałowej może w porozumieniu z właściwymi ministrami powierzać wykonywanie funkcji kontrolnych, o których mowa w ust. 1, organom inspekcji i kontroli innych państwowych jednostek organizacyjnych.

§ 4. Minister Gospodarki Materiałowej w zakresie swego działania:

- 1) prowadzi oraz inicjuje i koordynuje w porozumieniu z Ministrem Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki oraz właściwymi ministrami prace naukowo-badawcze,
- 2) prowadzi działalność popularyzacyjno-informacyjną,
- 3) organizuje i koordynuje doskonalenie kadr,
- 4) prowadzi i koordynuje współpracę gospodarczą i naukowo-techniczną z zagranicą.

§ 5. Minister Gospodarki Materiałowej ustala zadania podległych jednostek organizacyjnych i sprawuje nadzór nad ich działalnością.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 31 marca 1976 r.

w sprawie zasad i trybu koordynacji działalności organów kontroli, inspekcji i rewizji z działalnością Najwyższej Izby Kontroli.

Na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 27 marca 1976 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. Nr 12, poz. 66) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Prezes Najwyższej Izby Kontroli koordynuje działalność kontrolną jednostek kontroli, inspekcji i rewizji podległych naczelnym i centralnym organom admi-